

Ἔξω ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ψυχὴ δὲν ὑπάρχει καμία ἄλλη ἀξία (Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μόνο ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ζωὴ, ὅλα τὰ ὑπόλοιπα εἶναι ὕλη. Καὶ τὸ σῶμα μας ὕλη εἶναι, χῶμα δανεισμένο ἀπὸ τὴ γῆ... Πνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἡ ἀδιάλειπτη προσπάθειά μας νὰ καταστοῦμε ἀξιοὶ τῆς θεϊκῆς πνοῆς ποὺ βρίσκεται μέσα μας.

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ θησαυρὸς πολυτιμότερος ἀπ' ὅλο τὸν ὑλικὸ κόσμο. Ἡ καλλιέργεια τῆς ψυχῆς εἶναι ἡ σημαντικότερη, καὶ ὁ κόπος γιὰ τὴν ψυχὴ εἶναι ὁ πιὸ συνετός.

Πολλοὶ ἐτοιμοθάνατοι, εὐρισκόμενοι σὲ πολύωρη ἀγωνία, μπόρεσαν νὰ ξεψυχήσουν μονάχα τότε, ὅταν ἐξομολογήθηκαν τίς ἀμαρτίες τους στὸν ἱερέα... Ὁ Θεὸς μας εἶναι Θεὸς ἐλέους καὶ καλοσύνης καὶ θέλει τὴ σωτηρία ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Πῶς ὅμως θὰ σωθεῖ κάποιος ἄνθρωπος, ἂν συνειδητὰ δὲν κάνει διάκριση μεταξὺ ἀμαρτίας καὶ δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, ἂν δὲν ἀπορρίψει τὴν ἀμαρτία καὶ δὲν ἀναγνωρίσει τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ;

Μὲ αὐτὸ ποῦ ὁ ἄνθρωπος κουβαλᾷ στὴν ψυχὴ τοῦ κατὰ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου, μὲ τοῦτο ἀπέρχεται στὴν κρίση τοῦ Θεοῦ. Ἄν αὐτὸ εἶναι ἀμαρτία, μὲ τὴν ἀμαρτία, καὶ ἂν εἶναι δικαιοσύνη, τότε μὲ τὴ δικαιοσύνη. Ὁ Θεὸς περιμένει ἀπὸ κάθε θνητὸ ἄνθρωπο τὴ μετάνοια καὶ ἡ μετάνοια περιλαμβάνει τὴν ἐξομολόγηση τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων.

Ἐξω ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ψυχὴ δὲν ὑπάρχει καμία ἄλλη ἀξία. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Θεοῦ μόνο σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ ἐκχύνεται στοὺς μετανοοῦντας ἀμαρτωλοὺς ἀνθρώπους, ἐνῶ στὴν φοβερὴ κρίση, τὸ ἔλεος θὰ ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ.

Τὸ σημαντικότερο δῶρο ποῦ ὁ Θεὸς χάρισε στὸν ἄνθρωπο εἶναι ἡ θεοειδὴς ψυχὴ. Αὐτὸ τὸ σημαντικὸ δῶρο θὰ ζητήσῃ πάλι πίσω ὁ Θεὸς στὸν κατάλληλο καιρὸ. Τίποτε δὲν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιστρέφῃ πίσω στὸν Θεὸ στὴ θέση τῆς ψυχῆς.

Ἡ ψυχὴ εἶναι βασίλισσα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι δοῦλοι. Δὲν θὰ δεχτεῖ ὁ Θεὸς τὸν δοῦλο στὴ θέση τοῦ βασιλιᾶ, μήτε καὶ θέλει τὸ ἐφήμερο στὴ θέση τοῦ αἰωνίου. Τί λοιπὸν θὰ προσφέρει ὡς ἀντάλλαγμα ὁ ἁμαρτωλὸς γιὰ τὴν ψυχὴ του;

Ἐνόσω ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται ἐντὸς τοῦ σώματος σὲ αὐτὸ τὸν κόσμον, καυχᾶται γιὰ πολλὰ ἀπὸ τίς κοσμικὰς ἀξίες. Ὅταν ὅμως ἀποχωριστεῖ ἀπὸ τὸ σῶμα, τότε διαπιστώνει -νὰ δώσει ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ γνωρίσει- πὼς ἔξω ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ψυχὴ δὲν ὑπάρχει καμία ἀξία ἄλλη. Τότε δὲν θὰ μπορέσει νὰ κάνει καμία σκέψη γιὰ ὁποιαδήποτε ἐξαγορὰ καὶ ἀνταλλαγὴ τῆς ψυχῆς. ὦ, πόσο φρικτὴ εἶναι ἡ θέση τῆς ἁμαρτωλῆς ψυχῆς ὅταν ἀποκόπτονται ὅλα τὰ νήματα ποὺ τὴν συνδέουν μὲ τὸν κόσμον καὶ τὸν Θεὸ καὶ κείνη, γυμνὴ καὶ τετραχηλισμένη, πτωχὴ καὶ πάμπτωχη βρεθεῖ στὸν κόσμον τῶν πνευμάτων!

Πηγή: agiazoni.gr